

къмъ свършеніе-то на земния си животъ, когато ще му ся земи сичко шо е лакомо събиралъ и ще утиди съ голи рѣцѣ отъ този свѣтъ, толко много тича да събира, къту чи ще му трѣба сребро-то и въ бѣдѣщия животъ. Колкото сребролюбецъ-тъ устарява, толкози по вече ся подмладава въ него тая страсть. Имало е на свѣта человекы, които въ послѣднѣ тѣ старинѣ, когато едвамъ сѣ могли да ходѣтъ, когато съвсемъ сѣ умалели душевны-тѣ имъ сили, да ся осѣщали силно сребролюбіе-то, което ги е безпокило и въ послѣдняя часъ на издѣхваніе-то имъ. Тѣ сѣ были злочестны, къту гледали и съ мъртвы-тѣ си вече очи сребро-то, отъ което ги разкъсва смъртъ-та вѣчно, безъ да може да откъсне отъ сърдце-то имъ любовь-тѣ къмъ сребролюбіе-то.

Ла Харнѣ.

25. СЛОВОЛЮБЕЦЪ.

Славолюбецъ-тъ желай да ся показва сѣкога голѣмъ. Той е неприятель на сички-тѣ голѣмы хора. Благополучіе-то на други-тѣ за него е наказаніе, защото той неможи да търпи достоинство-то на другиго и да не му завижда и да го бори. Той нѣма вѣрѣ, нити искренность. Кога гледа двама съревнователи, готовъ е сѣкога да предаде и погуби одного-то, а да свали и обезчести другиго, за едно твърде малко нѣщо, отъ което ся надѣва да ся въсползова; той отъ празнѣ-тѣ си голѣминѣ и отъ щастіе-то си прави едно божество, за което жертвова сяко пріятелство, признателство и длѣжность, къту има вѣроятны хитрости, и